

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban a debreczeni **szabadságharcosok** azzal Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadói irodában. — A **hirdetési díj** a hirdetés megkezdéséig a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőség irodába **piacutca, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt** czemzendők.

Előfizetési felhívás

„DEBRECZENI ELLENŐR”

czimű,
 hetenkint ötször megjelenő, politikai, társadalmi s közgazdasági lapra,
 a debreczeni szabadelvűpárt közlönyére.

A „Debreczeni Ellenőr” szerkesztősége és kiadó hivatala a lap eddigi irányásának fenntartása mellett mindent elkövet, hogy olvasói igényeit a legnagyobb mértékben kielégítse.

Eredeti táviratokról, melyekből a harczter legfontosabb eseményeiről, minden más lapot megelőzőleg vehet értesülést e város n. é. közönsége, a jövő évnegyedre is gondoskodva lesz.

A midőn e tetemes kiadással járó áldozatot hozunk, szíves bizalommal fordulunk a n. é. közönséghez, hogy ezen növekedett terheink viselésében, lapunknak minél tömegesebb pártolása által segítségünkre lenni sziveskedjenek.

Szíves bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket az okt.—deczemb. évnegyedre, — hozzánk minél előbb beküldeni sziveskedjék, nehogy a lap küldésében fenakadás történjék.

Előfizetési árak ugy helyben mint vidéken.

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben **Kutasi Imre nyomdájában**, — továbbá **Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly** könyvkereskedéseikben, s **Steiner Sámuel** fűzőhagyatékában, s vidéken, postautalvánnyal minden posta hivatalnál.

A „Debreczeni Ellenőr” szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Budapest, okt. 3.

(—y—) Klapka tábornok nyílt levélben jelenti ki, hogy a székely földön tervezett, s szerencsére megghisult, kalandor vállalatról semmi tudomása nem volt, tehát annak tervezésébe sem folytathatott bele. A vitéz tábornok nem elégszik meg a kijelentéssel, hanem azt is kinyilatkoztatja, hogy minden hasonló kalandot a könnyelműségnek többnek, megbocsáthatatlan bűnnek tartja, megbocsáthatatlan, mert következményei kiszámíthatatlanok ugyan, de még is nagy jogosulttan föltételezhető, hogy e következmények a jelen pillanatban sem a vállalatnak, sem Ausztria-Magyarország érdekeinek javára nem szolgálhatnak.

Örömmel regisztráljuk a tábornok nyilatkozatát, és szívesen hisszük, hogy az nem csupán a nem sikerült kalandért való morális felelősség lerázása, s jól esik lelkünknek az a megnyugvás, hogy — szabadságharcunk egyik legkitűnőbb alakja nevének nyombuszát hasonló, qualificáhatlan vállalatokkal elhomályosítani nem képes.

Am mit mondunk azokról, kik e valóban nem tudjuk, gyermekes-e vagy veszélyes inkább — vállalatot terveztek, rendezték?

A kapott értesülések szerint, leginkább volt honvédek és lengyelek vettek volna részt a vállalatban, és ha csupán szívünket kérdjük, a szabadságharcos honvédektől nem vehetjük rosz neven, hogy igekeznek visszafizetni a világi országos katasztróphát a fehér czárnak, a kinek lábaihoz oly könnyedén dobta Paskievich Magyarországot, mintha ez már kiszenvedett halott volna.

Hat a lengyeleknek rosz néven vehetjük-e?

Az ő történelmük majdnem egy század óta a nemzeti fájdalom, a sükkertelen küzdelemben s a védtelen mészárlatásban kiontott vér történelme, sisyphusi harcra a szabadság minden tagjában megbénított istennőjének, a pokol minden segédeszközeivel rendelkező baromi zsarnokság ellenében. Lengyelország életháláharca egy század óta tárgya bá-

mulatunknak, hős fia pedig barátságunkat, szeretetünket és mondjuk ki őszintén, — hálánkat is kiérdemelték és bírják is, ama nemes, testvéri segélyért, melyet szabadságharcunk alatt nyújtottak nekünk.

A lengyel nemzet fiait, kik a kiolthatlan honszereteten kívül csak a honfíbut ösmérik, kik annyiszor küzdöttek már aránytalan harczt, s legtöbbszörre a siker lehetősége, sőt valószínűsége nélkül, nem kárhözhatjuk el, ha látjuk, hogy midőn halalos ellenségük, ország és népiért kóborlásában először találkozik a népek istenének haragos arczával, midőn zsoldosainak legiói először reszketnek meg, a bár lenézett, de lelkesedésében és hazaszeretében az erőnek kimeríthetlen forrását találó meg-támadottak maroknyi serege előtt, — kiknek hazájáról a korlátlanul uralkodó czár már rég megondata, hogy még csak mint geographiai fogalom sem létezik többé, — ha e nemzet elkecsereedett fiait csupán szívük kálós gyűlöletét követve, minden kínálózó alkalmat felhasználnak arra, hogy a mindenhatósága daczára a sárban megfeneklett zsarnoknak fiuleibe kiáltás: „Nincs még oda Lengyelország!”

Bizonyára nem vagyunk képesek elkárhözhatni őket, bár kétségtelen, hogy megmondhatlanul Magyarországot adta volna meg árát, de szomorúság tölti el szívünket, ha elgondoljuk, hogy kényeszerrendszabályokat kell alkalmaznunk amaz édes testvér irányában, a kinek legszívesebben mondanók: „Jer jó testvér, küzdjék meg vállvetve az életháláharczot, és legyünk, mint kezdetül valánk, védelmezői, őrei a szabadságnak, civilizációnak.”

És pedig kell kényeszerrendszabályokat alkalmaznunk ellentükben, ha azt nem akarjuk, hogy a kalandos vállalat ismétlése esetén, a következmények egész sulykukkal reánk nehezedjenek.

Mert a politikai láthatár egész Európában borulni kezd, s aggodnunk kell, hogy az általános conflagráció, alig lesz elkerülhető.

Németország, Oroszország helyébe, csakugyan biztosítani akarja magát egy újabb szövetséges társról, és Oroszország nagyraavagyó terveit legyezgeti, s oda működik, hogy Ausztria-Magyarországot e szövetségben is kötelezettség viszonyába hozza, egyik természetes ellenségével.

Egész Európában egyedül Angolország az, — ez is csak alig néhány nap óta — mely tárgyilagosan kezdi tekinteni a keleti kérdést, és minden jogosultlan beavatkozástól óvakodik, az úgy elintézését csupán a két érdekelt félre bízva, s ez által előismerve, hogy Törökország fölött továbbra is a gyám szerepét játszani sem szükséges, sem igazságos.

Franciaország saját miseriáival van elfoglalva, s így azt követelni, — hogy egyedül álljunk ellenében és kiáltunk vetőt annyi ellentétes aspirationnak, anynyi volna, mint az öngyilkosságot követelni tőlünk, pedig, mint multkor cikkkünkben — szinte sejtve a történeteket — kijelentők, a nemzetnek mindenne van joga, csak az öngyilkosságra nincs.

A magyar 6%-os arany rente folyó hó 9. és 10-én leend Európa főpenzinczin: Londonban, Párisban, — Bécsben, Berlinben, Frankfurtban, Brüsszelben stb. és Budapestben nyilvános aláírásra bocsátva.

Valóban a magyar kormány egyik legrealisabb közgazdasági vívmánya — mondjuk diadala van e néhány sorban kifejezve.

Jogunk és alapunk van így nyilatkozni, ha összehasonlítjuk a külföld előtti mai hitel-telkintélyünket a közelmúlt — és hála istennek, hogy elmúlt — Kerkapoly-rende kunszlói tengődésével.

Igaz ugyan, hogy Széll pénzügyi politikájának ezen elcaltans diadala a nemzetet gyakran oly iskolákon vezetete keresztül, melyek lecjétek — még le nem kopván rólunk Petőfi „Magyar nemes” ének mála egészen — nem igen akarta megtanulni, nem akarta pedig megtanulni az államháztartás főaxiómáját: „Honpolgár, addát pontosan fizet.”

Ezen axioma kivétel nélkül alkalmazott vas-következesség azonban — bár eleinte lármáztunk — valljuk meg már most: „egyetlen igazságos mentő” eszközét képezte sülyedő félben volt államügyünknek, nem más, hanem maradódo megmentésére és újjalapítására.

És ha az eredmény után elfoglultság nélkül itélünk — Ende gut, Alles gut — meg lehetünk elégedve.

Az európai plutocratia fejei im most már a magyar rente kibocsátását lehetők tartják.

Valószínűnek tartják, hogy a fegyverzet elől aduiba bujt tőke Pannónia szótátra elő-jöved.

Előjövend most és oly időben, midőn az orosz medve is a pénzpiacok felé nyújtja karmos kacsusait és jobban érzeni magát Pannónia lágy kezeseké, mint a pétervári constrictori karmok között.

Midőn tehát a külföld is bizalommal lát-szik felénk fordulni, méltó és igazságos, hogy hazánk tehetősi fia is kellően hozzájáruljanak a rente jegyzéséhez, főleg miután az aláírás névelges 100 arany forintért 6% kamat mellett csak mintegy 82 frtot tesz.

Emlekezzünk meg Franciaország áldozat-készségéről, midőn a kért milliárd és milliárd hadi sarzra fölvetet kölcsön csak magában az országban is számtalanszor tuljegyez-tetett.

Ebben fekszik a hazafiság, nem az üres szóban! Dixi!

— Helfy-esete, mely a képv. ház teg napi ülését is foglaltatta, a következőleg történt. Tegnapelőtt este 6 órakor Helfy Ignác képv. ur lakásán, saját házában, a Kisfaludy-utca 14. sz. alatt, négy hordár jelent meg. Az egyik így szólt a meglepett házi urhoz: „Mi mint hordárok vagyunk öltözve, de titkos rendőrök vagyunk, s Thaisz Elek ő nga azért küldött ide minket, hogy vigyázzunk a képv. urra. Mi ezt tehát megselekszük.” S ezzel elhelyezkedni akartak a szobában. Helfy nem tudta mire vélni a dolgot, kérdést tett hozzá-járó, irt a főkapitánynak, de semmi választ sem kapott. Ha a szobából kilépett, két hordár utána ment, a másik kettő a házban maradt. Ejjelre a házi ur a négy hordár rendőrnök a ház verandáját jelölte ki, bort adott nekik, s ott voltak egész éjjel ebrben — vigyázva, hogy a házból senki el ne távozhassék. S midőn ma reggel Helfy a képv. házba indult, mind a négy hordár utána ment, egészen a múzeumig. Igazolósukra nem tudtak mást előmutatni, mint egy irást, melyre Helfy lakása volt föl-jegyezve s alatta „Thaisz Elek” íve. A do-logról eléggé rejtélyes. A képviselőház tegnap ülésében Tisza kijelenté, hogy sem ő, sem a főkapitány nem rendelte el a Helfy feletti felügyeletet, az ülés folyama alatt a múzeum mellett álló négy hordár rendeletet vett, hogy eltávolozzák, a mi meg is történt. Tisza, amint a házban feleletét befejezte, a szélsőbal pad-sorába ült, s ott magyarázta Helfynek s Irány-nak, hogy az egész ügyhez semmi köze. De hát ki rendelte Helfyhez a titkos rendőröket, ki sérté meg a személyi szabadságot s a képv. immunitást? Talán megtudjuk: a miniszter-elnök legálább megígérte, hogy ez esetet nyomoztatja s a képv. háznak j-lentést tesz.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése okt. 3-án.

Elnök: Ghyczy Kálmán.
 Jegyzők: Horváth Gyula, Gulner Gyula, Orbán Balázs.

A kormány részéről jelen vannak Tisza Kálmán, Széll Kálmán, Perczel Béla, Péchy Tamás, Trefort Agoston.

Elnök bemutatja Liptó-megye kérvényét, melyben pártolja Tesmesegye kérvényét mesterséges borok gyártása ellen: Zemplén-megye feliratát, mely pártolja az aradi kereskedelmi- és iparkamránk a szeszdó iránti kérvényét; Nyitra megye feliratát, a megyei háziadó behozataláról szóló tjavaslat mellőzése iránt; bemutatja továbbá a ház pénztárának számadásait 1877. évi január 1-jétől július 31-kéig.

A kérvények a kérvényi bizottsághoz utasítottak, a számadások pedig a számvizsgáló bizottságnak adatnak ki.

Elnök jelenti, hogy Kapp Gusztáv, Szeben város első kerületének képviselője, áll-lásáról lemondott s kéri a házat, hogy az új választás megejtésére Szeben város központi választmányát felhívassa.

A ház felhatalmazza az elnököt az új választás iránti intézkedések megtételére.

Szivák Imre előadó bemutatja a kérvényi bizottság jelentését a kérvények XL. sor-jegyzékéről.

Ki foglalomtatja a szeszdó iránti s tárgyalásra a szobai ülés napirendjére tüzetik ki. Trefort Agoston, mint földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter egy Budán építendő zalogházi hőkintézetéről szóló jelentést terjeszt a ház elé.

Előzetes tárgyalás végett a pénzügyi bizottsághoz utasítottak.

Mocsáry Lajos: T. ház! Mielőtt a napirendre térném, egy fontos eseményt leszek bátor a t. ház engedelmével tudomására jut-tatni, illetőleg arra vonatkozó intézkedések megtételére felkérni.

hogy ok rendőrségi közegek és a főkapitány utasítása következtében jöttek egy papirt mut-tatván elő, melyen nem volt egyéb, mint a főkapitány aláírása és a képviselő lakásának száma.

A képviselő megkérdezte a rendőröket, vajon megvan-e ő akadályoztatva abban, hogy házat elhagyhassa? Mielőtt azonban a házat elhagyhatta volna, egy levelet intézett a rend-őrökfőkapitányhoz, melyben ezen eljárás iudokát tudokalta. A rendőrökfőkapitánytól ez irásbeli megkeresésre sem tegnap este, sem mostanig semmiféle felelet, — vagy felvilágosítás nem érkezett.

Midőn a képviselő ur lakását elhagyta, a 4 rendőr közül 2 minden lépte, nyomról-nyomra kísérte, a másik kettő a háznál ma-radt. A képviselő ur kimenetelének ideje alatt kísérletet tett az iránt, hogy magát a rend-őrökfőkapitány személyes érintkezésébe tegye; azonban a rendőrökfőkapitánytól, bár több helyen kereste, nem találkoztathat.

En azt hiszem t. ház, — hogy az, hogy idegen, hivatalnagynak eként toladoknak be valakinek házába, egyáltalában a személyes, polgári szabadsággal nem fér össze és sulyos sérelmet képezi a képviselői immunitásnak. — Mert kétségtelen, hogy a rendőri eljárás a képviselő urat személyes szabadságában kor-látozza, ilyen pedig elkövetni bármiféle ható-ságnak a képviselőháztól kikért előleges en-gedély nélkül nem szabad.

En, t. ház, ezen sulyos eset iránt ez al-kalonnal indítványt tenni s a t. házat más határozatra felhívni nem kívánom, mint arra, hogy méltóztatassék odautasítani a t. ház el-nökét, szerezzen magának tudomást ezen ügy természetéről és arról, hogy ki volt az, ki a képviselő ur irányában ezen merényletet elkö-vette, s ez által a képviselői immunitás s a t. ház törvényes állása ellen oly sulyosan vétett.

Méltóztatassék a t. ház oda utasítani a t. elnök urat, hogy mihelyt a dolgról kellő tudomást szerzett magának, ha különben nem tartatnék is más tárgyak miatt ülés, mégis hívjon össze ülést, hogy a t. háznak alkalma legyen az ez esetben szükséges intézkedéseket megtenni; s egyzersmint méltóztatassék oda-utasítani a t. elnök urat, hogy addig is, míg a ház maga fog intézkedni, hasonló esetek ellenében a maga részéről a képviselőház jo-gának s a képviselői immunitásának megő-vására a szükséges intézkedéseket tegye meg. (Élénk helyeslés.)

Tisza a Kálmán miniszterelnök: A ház-ban megjelenő, a t. elnök ur által értesül-tem a most előadott esetről és a t. háznak is csak azt nyilatkoztam, a mit az elnök urnak nyilatkoztam, a mi abból áll, hogy bizto-sítom, hogy az, a mi, mint monadtuk, történt miniszteri rendeletre bizonyonlan nem történt, sőt meg vagyok róla győződve előzetesen is, magának a városi főkapitánynak rendeletére sem történt. — Hogy hogyan történt, miként történt, bizonyonlan annak végére járnai szüksé-ges. — En most csak arra kérem a t. házat, méltóztatassék abban megnyugodni, hogy én a dolgonak azonnal végére járván, a ház t. el-nökét hivatalosan fogom értesíteni, hogy mi és miként történt. (Általános helyeslés.)

Elnök: Ha a t. ház ebben megnyu-godni méltóztatik, ez alkalommal talán más határozat hozatala nem szükséges, minthogy elváratik az, hogy a miniszter ur azt, a mit kijelentett, mielőbb teljesítse.

A t. képviselő ur előadásának második része az volt, hogy a képviselői jogok megő-rzése végett hasonló esetek ellenében a szük-séges intézkedéseket részemről tegyem meg.

En e tekintetben legelőbb az illető ha-tósághoz irhatnék az iránt, hogy a képviselői jogok minden tekintetben épen tudassanak; hanem azt gondolom, hogy miután ezt maga a törvény is rendel, talán inkább a törvény rendeletét gyengíteni az, ha én ez irányban valami felszólítást intéznék a hatósághoz. (He-lyeslés.)

Ha azonban a t. ház úgy méltóztatik el-rendelni, én felszólítást fogok intézni az ille-tő hatósághoz. Egyéb az én körömhöz nem tartozik.

Ismétlem, ugy vélekedem, hogy miután a törvény is eléggé óvja a képviselő uraknak immunitását, talán további intézkedésig be-lehet várni, amit a miniszter-elnök ur nekem e tárgyban tudomásomra fog hozni, s én a t. ház elé fogok terjeszteni. (Helyeslés.)

Következik az indítvány és interpellációs könyvből történt bejegyzések felolvasása.

B e t h y Algenon jegyző: Az indít-ványkönyvből új bejegyzés nincsen.

Interpellációs könyvből be van jegyezve: 1. Helfy Ignác interpellációja a mi-niszterelnökhez a legujabb erdélyi események tárgyában.

2. Cs a t á r Zsigmond képviselő inter-pellációja: Az „Egyetértés” 247. számában a „Pénzügyi ökológ” czimen megjelent cikkből foglalt és ugyanazon lapban a „botrányok özöne” czim alatt közölt, s a vallás és köz-önösügyi, és a pénzügyi miniszter urakat sulyos vádakkal elárastó honellenes cselekmé-nyek mielőttéle iránt.

3. M o c s á r y Lajos interpellációja a Helfy Ignác o. gy. képviselő ellen tett ren-dőri intézkedések tárgyában.

Az ülés végén fognak előterjesztetni. Tisza a Kálmán miniszterelnök: T. ház! A mit eléggé egykötlen fel is szóltattam iránta, de e nélkül is kötelezőnek tartot-tam volna, hogy nyilatkozzam, mi a kormány nézete a t. ház mostani ülészakának mun-karendjét illetőleg.

Erre nézve lesz szerencsém nézetemet s illetőleg javaslatomat előterjeszteni. Azt óhajtanám a kormány részéről, hogy a mennyi-ben a jogügyi bizottság elkészül — s remé-lem, hogy elkészül vele — mindenkéltől tü-zetnek ki napirendre a bagatell ügyekről szóló törvényjavaslat, hogy azon országos óhajnak, mely e törvény minél előbb való megalkotását kívánja, minél előbb eleget lehessen tenni.

Miként a bizottság munkálkodásának mi-benlétét tudom, e törvényjavaslat tárgyalása a hétfői, vagy legkésőbb keddi ülésben megkez-dethetik. De hozzá kell tennem, hogy tekintve az időnek előhaladott voltát, a közgazdasági új kiegyezéssel kapcsolatban levő törvényja-vaslatok tárgyalása már nem halasztandó, és azért kimondati óhajtanám, hogy ezen javas-latokból a készenlévőknek tárgyalása már a jövő hét csütörtöki ülésében mindenestre el-kezdessék, még pedig mindenkéltől tárgyal-tassék a szeszdóról szóló törvényjavaslat, s utána — ha a pénzügyi bizottság munkálata elég korán elkészül, a czukoradóról szóló tör-vényjavaslat; ezután a bankügyben már is be-terjesztett jelentés és fokozatosan a kiegye-zéssel egybefüggő többi törvényjavaslatok egy-másután.

Természetesen fontos tárgya ezen ülés szaknak még a költségvetésnek megállapítása, valamint — az egész ülészakáról beszélve — részemről mulhatatlanul szükségesnek tartom, hogy a büntető törvénykönyv iránti javaslat is tárgyalassék, és törvényerőre emelkedjék. Ehez járul még a határvédelmi vasutakról szóló törvényjavaslat.

Ezek volnának a legfőbbek, melyeknek tárgyalását ez ülészakában a kormány szüksé-gesnek tartja.

Természetes, hogy a budgethez tartozó s a minden évi szokásos ügyfolyamához tar-tozó más apróbb javaslatok is, részint közben részint az előbb fel-orolokt után még felve-hetők lesznek, és különben a kormány remélhe-tőleg azon helyzetben lesz, hogy ha az idő engedi, még más javaslatokat is előterjesz-tessen. Így pl. közel áll az elkészüléshez az erdészeti tvjavaslat és a perrendtartás módo-sítása iránti javaslat is nem sokára oly stadi-umban lesz, hogy benyújthatók, és ha az idő engedi, ezeknek tárgyalását is mindene-estre óhajtani fogjuk. Mindenkéltől és első sorban azonban a bagatell-ügyekről szóló törvényjavaslat, a kiegyezésre vonatkozó törvény-javaslatok, a költségvetés, a határvédelmi va-suti törvényjavaslat és a büntető törvénykönyv azon tárgyak, melyeknek tárgyalását a kormá-ny ezen ülészakában minden viszonyok közt szükségesnek tartja.

En igen kérem a t. házat, hogy a kormánynak ebbeli törekvéseit támogatni méltó-ztassék; most pedig a napirendet illetőleg ta-lán abban állapodjunk meg, hogy hétfőn vagy kedden vétezzék elő a bagatell-ügyekről szóló törvényjavaslat, csütörtökön pedig mindene-estre a szeszdóról szóló törvényjavaslat és utána a kiegyezéssel kapcsolatos többi tör-vényjavaslatok.

Liechtenstein József a kiegye-zési előterjesztések együttes tárgyalását kí-vánja; szükségesnek tartja ezt anyival inkább, mert ha a ház pl. esetleg a különvámtérlet mellett nyilatkozik, az adóelőterjesztések egé-szen más szempontból bírlandók meg; de még ha a közös vámt-erület fogadtatik is el, akkor is előbb kell eldönteni a vámszerződésnek egyik lényeges pontját, azt, hogy továbbra is fenntartatik e azon sérelem, hogy a czukor és szeszdó törvények Magyarországon és Ausz-triában egyformák legyenek. Ily összefüggés létezik a 80 millió kölcsön és a bank statu-m között. Elfogadja a miniszterelnök előter-jesztését a napirendre nézve, a kiegyezési ja-vaslatok kivételével, melyeket csak akkor óhajt napirendre tüzetni, ha ezekre nézve a bizott-sági jelentések a ház előtt fognak fektüdni. (Élénk helyeslés a baloldalon.)

Simon y i Ernő a kiegyezési előter-jesztések együttes tárgyalását sürgeti. A pö-pny i Albert gr. csupán a bankstatutumra né-zve tenne kivételt, melyet, azt hiszi, lehet tár-gyalni a többi kiegyezési előterjesztésektől külön váltan. A többiekre nézve azonban az összefüggő tárgyalást kívánja. M o r i c z a miniszterelnök nézete, M u d r o n y Soma Liechtenstein indítványa mellett nyilatkozik.

A ház a miniszterelnök jelentését fogad-ta el.

Elnök: Most az interpellációk be-adására kerülünk a sor, mielőtt a bejelentett interpellációk beadatának. Mocsáry képviselő ur kíván azokra vonatkozólag nyilatkozatot tenni.

M o c s á r y Lajos: En ugyanazon tárgy-ban kívánom a t. belügyminiszter urhoz in-terpellációt intézni, melyet már a mai napon felhozni bátor voltam. Miután szerencsém vol-tam a t. belügyminiszter urtól e tárgyban nyilatkozatot hallani, mely ellen semmi kifogás nem lehet, én részemről ezuttal az in-terpellációt szükséges nem látván, annak meg-tételétől élallok. (Helyeslés.)

Elnök: Következik Helfy képviselő ur interpellációjának előterjesztése.

Helfy Ignác: T. ház! (Halljuk!) Igaz-hogy én a tagnapni napon feljegyeztem ma-gamat az erdélyi események tárgyában inté-zendő interpellációra. Most is meg vagyok győződve ezen interpelláció megtételének szük-ségéről, de meg fogok engedni a t. ház, ha nyíltan kijelentem, hogy azok után, miket Mocsáry barátom a mai ülés elején a t. ház-nak tudomására hozott, kéntelen vagyok fel-kérni a t. házat, hogy ma engem ezen in-terpelláció megtétele alól felmenteni méltóztat-sék. (Helyeslés balfelől.)

